

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 lipca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przeliczył K. L. kapitał początkowy i ustalił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 r., w wysokości 119 899,12 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął: podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1 077,07 zł (pomnożono wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 88,22% - wyliczony z przeciętnej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych tj. 1980 – 1989 przez kwotę bazową tj. 1 220,89 zł) ; okresy składkowe (tj. 20 lat , 3 miesiące i 14 dni – 243 miesiące) , nieskładkowe (0 lat , 3 miesiące , 0 dni – 3 miesiące) , okresy sprawowania opieki nad dziećmi (2 lata , 9 miesięcy i 11 dni – 33 miesiące) przy zastosowaniu przelicznika 1,3 za każdy rok ; współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego w wysokości 85,18 % ; średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat tj. 209 miesięcy (komunikat Prezesa GUS z dnia 25 marca 1999 r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn).

/decyzja k.49 – 49 odwrót plik II akt ZUS/

W dniu 29 sierpnia 2016 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie K. L. od ww. decyzji , w którym wniosła o jej zmianę i obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego w oparciu o dyspozycję art. 174 ust. 3 b ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Odwołująca podniosła, że organ rentowy błędnie ustalił wysokość kapitału początkowego bowiem niewłaściwie zastosował wskazany powyżej przepis zgodnie , z którym w przypadku gdy osoba pozostawała w ubezpieczeniu jedynie przez część miesiący danego roku , do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot , o których mowa w art.15 ust.3 w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia , przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu. O błędnym stanowisku organu rentowego świadczą , zdaniem skarżącej , wartości podane w 5 rubryce tabeli zawierającej dane służące do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego.

/odwołanie k.2-3/

Decyzją z dnia 18 lipca 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku K. L. przyznał jej emeryturę od dnia 3 lipca 2016 r. tj. od osiągnięcia przez nią wieku emerytalnego. W treści decyzji wskazano, że emerytura została ustalona zgodnie z art.26 ustawy emerytalnej, a do jej obliczenia przyjęto: kwotę składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonej z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 772,79 zł, kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 411 340,06 zł , średnie dalsze trwanie życia tj.251,30 miesięcy. Wyliczona emerytura wyniosła 1 639,92 zł [(772,79 zł + 411 340,06 zł): 251,30].

/decyzja k.14 -15 odwrót plik I akt ZUS/

W dniu 29 sierpnia 2016 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie K. L. od ww. decyzji , w którym wniosła o jej zmianę i przyznanie wyższej emerytury z uwzględnieniem dyrektyw wynikających z przepisu art. 174 ust. 3 b ustawy emerytalnej , a więc po zmodyfikowaniu wskaźnika wysokości emerytury w oparciu o podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe z 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku , wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu oraz po wyliczeniu wysokości renty rodzinnej jaką pobierała po zmarłym mężu i przyznanie jej najwyższego świadczenia tj. emerytury ewentualnie renty rodzinnej. Odwołująca podniosła ,że organ rentowy błędnie ustalił wysokość kapitału początkowego bowiem niewłaściwie zastosował wskazany powyżej przepis zgodnie , z którym w przypadku gdy osoba pozostawała w ubezpieczeniu jedynie przez część miesiący danego roku , do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot , o których mowa w art.15 ust.3 w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia , przyjmuje się sumę

kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu. O błędnym stanowisku organu rentowego świadczą, zdaniem skarżącej, wartości podane w 5 rubryce tabeli zawierającej dane służące do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego.

/odwołanie k.2-4 akt o sygn. VIII U 2068/16/

W odpowiedzi na odwołania pełnomocnik organu rentowego wniósł o ich oddalenie. Wskazał, że przy wyliczaniu kapitału początkowego wnioskodawczyni, najkorzystniejszym okazał się wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, obliczony z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. od 1 stycznia 1980 r. do 31 grudnia 1989 r. w wysokości 88,22% (wskaźnik wymiaru wyliczony z 20 lat kalendarzowych, z uwzględnieniem art. 174 ust.3 b okazał się niższy i wyniósł 61,97%). Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaznaczył, że jakkolwiek, w wyliczeniach załączonych do decyzji, wskazano (w rubryce nr 4) kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy, to jednak faktycznie przyjęto (w rubryce nr 5) za te lata tzw. proporcję tj. sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby pozostawania w ubezpieczeniu, a tym samym wartość ta jest korzystniejsza dla wnioskodawczyni.

/odpowiedź na odwołanie k.4-5, odpowiedź na odwołania k.5-6 akt o sygn. VIII U 2068/16/

Zarządzeniem z dnia 14 września 2016 r. Sąd połączył sprawę o sygnaturze akt VIII U 2068/16 ze sprawą o sygnaturze akt VIII U 2067/16, w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia oraz zarządził ich prowadzenie pod sygnaturą VIII U 2067/16.

/zarządzenie k.7 akt o sygn. VIII U 2068/16/

Na rozprawie w dniu 12 grudnia 2016 r. K. L. podtrzymała stanowisko w sprawie oraz wniosła o przeliczenie renty rodzinnej oraz emerytury zgodnie z najkorzystniejszym wariantem.

/oświadczenia wnioskodawczyni: min.00:00:49 – 00:01:47 oraz min.00:14:00 - 00:17:44 protokołu rozprawy z dnia 12 grudnia 2016 r., płyta CD k.15/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni K. L. urodziła się (...)

/okoliczność bezsporna/

W dniu 24 czerwca 2016 r. K. L. złożyła wniosek o emeryturę i w związku z nim, zaskarżoną decyzją z **dnia 12 lipca 2016 r.** organ rentowy ustalił jej **wartość kapitału początkowego** na dzień 1 stycznia 1999 r., a zaskarżoną decyzją z dnia 18 lipca 2016 r. ustalił wysokość przysługującej jej emerytury.

/wniosek k. 1-4 odwrot, plik I akt ZUS, decyzja k.49 – 49 odwrot plik II akt ZUS, decyzja k.14 -15 odwrot plik I akt ZUS/

Kwota **emerytury, ustalona decyzją z dnia 18 lipca 2016 r.**, należnej wnioskodawczyni wyniosła 1 639,92 zł i wobec faktu, że przysługująca K. L. **renta rodzinna (po zmarłym mężu)** wynosi 1 032,97 zł, organ rentowy wypłaca jej wyższe świadczenie.

/informacja k.17 plik I akt ZUS/

Do wyliczenia najkorzystniejszego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wnioskodawczyni organ rentowy przyjął następujące, osiągnięte przez nią dochody:

- za rok 1973 – (12 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 10 000,00 zł, wskaźnik 29,78%.

- za rok 1974 – (12 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 13 000,00 zł , wskaźnik 34,01%.
- za rok 1975 – (10 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 11 480,00 zł , wskaźnik 29,34%.
- za rok 1976 – (12 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 14 400,00 zł , wskaźnik 28,03%.
- za rok 1977 – (12 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 16 000,00 zł , wskaźnik 29,01%.
- za rok 1978 – (11 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 16 000,00 zł , wskaźnik 29,76%.
- za rok 1980 – (11 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 34 681,00 zł , wskaźnik 52,20%.
- za rok 1981 – (12 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 72 282,00 zł , wskaźnik 78,34%.
- za rok 1982 – (12 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 176 459,00 zł , wskaźnik 126,43%.
- za rok 1983 – (12 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 220 373,00 zł , wskaźnik 126,87%.
- za rok 1984 – (12 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 207 237,00 zł , wskaźnik 102,56%.
- za rok 1985 – (12 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 229 724,00 zł , wskaźnik 95,69%.
- za rok 1986 – (12 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 212 509,00 zł , wskaźnik 73,50%.
- za rok 1987 – (5 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 146 700,00 zł , wskaźnik 100,53%.
- za rok 1988 – (12 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 707 657,00 zł , wskaźnik 111,08%.
- za rok 1989 – (2 miesiące podlegania ubezpieczeniom) 62 095,00 zł , wskaźnik 15,02%.
- za rok 1990 – (9 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 3 540 518,00 zł , wskaźnik 38,21%.
- za rok 1991 – (11 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 7 584 883,00 zł , wskaźnik 38,96%.
- za rok 1992 – (10 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 9 462 078,00 zł , wskaźnik 32,24%.
- za rok 1993 – (6 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 7 421 222,00 zł , wskaźnik 30,96%.
- za rok 1995 – (4 miesiące podlegania ubezpieczeniom) 1 210,00 zł , wskaźnik 43,05%.
- za rok 1996 – (12 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 3 163,65 zł , wskaźnik 30,20%.
- za rok 1996 – (12 miesięcy podlegania ubezpieczeniom) 3 163,65 zł , wskaźnik 30,20%.
- za rok 1997 – (3 miesiące podlegania ubezpieczeniom) 949,45 zł , wskaźnik 29,80%.

Przy przyjęciu wariantu 10 – letniego powyższy wskaźnik wyniósł 88,22 %.

Przy przyjęciu wariantu 20 – letniego powyższy wskaźnik wyniósł 61,97%.

/wyliczenia k.44 plik II akt ZUS/

W załączniku do zaskarżonej decyzji z dnia 12 lipca 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał , że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynosi 88,22% i jest średnią arytmetyczną wskaźników z 10 lat kalendarzowych (1980 – 1989) wskazanych w 5 rubryce tabeli.

Stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia proporcjonalnie do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu w roku kalendarzowym (w %) wyniósł (rubryka 5 tabeli) :

- 1980 – 52,20 % (dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne tj. 34 681,00 zł (rubryka 3) : kwota rocznego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy tj. 72 480,00 zł (rubryka 4).

- 1981 – 78,34 % (dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne tj. 72 282,00 zł(rubryka 3) : kwota rocznego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy tj. 92 268,00 zł(rubryka 4).

- 1982 – 126,43 % (dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne tj. 176 459,00 zł(rubryka 3) : kwota rocznego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy tj. 139 572,00 zł(rubryka 4).

- 1983 – 126,87 % (dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne tj. 220 373,00 zł(rubryka 3) : kwota rocznego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy tj. 173 700,00 zł(rubryka 4).

- 1984 – 102,56 % (dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne tj. 207 237,00 zł(rubryka 3) : kwota rocznego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy tj. 202 056,00 zł(rubryka 4).

- 1985 – 95,69 % (dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne tj. 229 724,00 zł(rubryka 3) : kwota rocznego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy tj. 240 060,00 zł(rubryka 4).

- 1986 – 73,50 % (dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne tj. 212 509,00 zł(rubryka 3) : kwota rocznego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy tj. 289 140,00 zł(rubryka 4).

- 1987 – 100,53 % (dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne tj. 146 700,00 zł(rubryka 3) : kwota rocznego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy tj. 350 208,00 zł(rubryka 4).

- 1988 – 111,08 % (dochód(rubryka 3) stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne tj. 707 657,00 zł : kwota rocznego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy tj. 637 080,00 zł(rubryka 4).

- 1989 – 15,02 % (dochód stanowiący podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne tj. 62 095,00 zł(rubryka 3) : kwota rocznego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy tj. 2 481 096,00 zł(rubryka 4).

Suma : 882,22 :10 = 88,22%.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaznaczył ,że dla obliczenia stosunku podstawy wymiaru składek oraz kwot , o których mowa w art. 15 ust.3 ustawy w latach: 1973 , 1975 , 1978 , 1980 , 1987 , 1990 , 1991 , 1992 , 1993 , 1995 , 1997 w których wnioskodawczyni pozostawała w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego przyjęto sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok – odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu w tym roku.

/obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego k.48 plik II akt ZUS/

Sąd dokonał ustaleń stanu faktycznego w oparciu o dokumentację z akt organu rentowego, uznając ją za wiarygodną i wystarczającą dla poczynienia przedmiotowych ustaleń.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie są niezasadne i podlegają oddaleniu.

Wskazać należy, iż istota sporu w niniejszym postępowaniu sprowadziła się do rozstrzygnięcia czy organ rentowy prawidłowo ustalił wnioskodawczyni wysokość kapitału początkowego, a co za tym idzie czy prawidłowo ustalono również wysokość należnej jej emerytury.

W myśl **art. 173 ust 1** ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 roku, poz.887 z późn. zm.) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Zgodnie z ust 2 kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat. Zgodnie z ust 3 wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy.

Zgodnie z **art. 174 ust 1** cytowanej ustawy kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12. Zgodnie z ust 2 przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy: **1)** okresy składkowe, o których mowa w art. 6, **2)** okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5, **3)** okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2. Podstawę wymiaru kapitału początkowego, w myśl ust. 3 art. 174, ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed 1 stycznia 1999 r.

Zgodnie z **art.174 ust.2 a** przy ustalaniu kapitału początkowego do okresów, o których mowa w art. 7 pkt 5 stosuje się art. 53 ust. 1 pkt 2 (tj. przy zastosowaniu przelicznika 1,3 za każdy rok).

Zgodnie z **art. 15 ww.** ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w **ust. 4 i 5** przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

W myśl z kolei zaś art.16 przy ustalaniu kolejnych 10 lat kalendarzowych, o których mowa w **art. 15 ust. 1 i 2**, przyjmuje się lata kalendarzowe następujące bezpośrednio po sobie, chociażby ubezpieczony w niektórych z tych lat przez okres roku lub w okresie krótszym niż rok nie pozostawał w ubezpieczeniu.

Stosownie zaś do **art.174 ust. 3 b** ustawy jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesiący tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu.

Zgodnie z treścią **art.24 ust.1a punkt 12** ww. ustawy wiek emerytalny dla kobiet urodzonych w okresie od dnia 1 lipca 1955 roku do 30 września 1955 roku wynosi 60 lat i 11 miesięcy.

Podstawę obliczenia emerytury o której mowa w art.24 (zgodnie z treścią art.25 ww. ustawy), stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału

początkowego oraz środków zaewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art.40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art.25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego z uwzględnieniem ust.5 i art.183 (który nie ma zastosowania w przypadku ubezpieczonej). Wiek ubezpieczonego wyraża się w ukończonych latach i miesiącach, a średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach (art.26 ust.1-3 ww. ustawy).

W niniejszej sprawie nie uległo wątpliwości ,że ustalenie wyższej wartości kapitału początkowego niewątpliwie przekładałoby się na wzrost należnej wnioskodawczyni emerytury. Niemniej jednak przeprowadzone postępowanie nie wykazało , aby organ rentowy zaniżył wartość wskaźników służących do obliczenia kapitału początkowego i tym samym prawidłowo ustalił wartość należnej K. L. emerytury. O ile rację ma odwołująca ,że zgodnie z **art.174 ust 3 b** ww. ustawy w przypadku gdy osoba pozostawała w ubezpieczeniu jedynie przez część miesięcy danego roku , do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot , o których mowa w **art.15 ust.3** w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia , przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu ,o tyle brak jest podstaw , aby stwierdzić , że Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie zastosował się do dyspozycji zawartej w treści wskazanego przepisu. Wprawdzie w rubryce 4 załącznika do decyzji z dnia 12 lipca 2016 r.(tj. decyzji kapitałowej) wskazano kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy to jednak faktycznie przyjęto za te lata tzw. proporcję – sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu. Wartość wskazana w rubryce 5 za lata : 1980 , 1987 , 1989 jest wyższa niż wartość ilorazu wartości z rubryki 3 przez wartość z rubryki 4 za te lata i niewątpliwie w rozpatrywanej sprawie nie doszło do pokrzywdzenia wnioskodawczyni. Co więcej , z uwzględnieniem proporcji tj. miesięcy rzeczywiście przepracowanych przez wnioskodawczynię w poszczególnych latach, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru liczony z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. od 1 stycznia 1980 r. do 31 grudnia 1989 r. , a wynoszący 88,22% okazał się wyższy od wskaźnika wysokości podstawy wymiaru liczonego z 20 lat kalendarzowych (tj. 61,97).

Wobec powyższego Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 k.p.c. oddalił odwołania jako niezasadne , o czym orzekł w punkcie 1 sentencji wyroku.

Na marginesie Sąd pragnie wskazać , że wnioskodawczyni oprócz prawa do emerytury posiada również prawo do renty rodzinnej po zmarłym mężu i tym samym stosownie **do art. 95 ust. 1 cyt.** ustawy emerytalnej organ rentowy wypłaca jej wyższe z tych świadczeń , a więc emeryturę.

W odniesieniu zaś do zgłoszonego , w dniu 12 grudnia 2016 r., przez K. L. wniosku o przeliczenie renty rodzinnej wskazać należy ,iż Sąd był zobligowany do przekazania wniosku do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych celem rozpoznania. Zgodnie bowiem z dyspozycją art. 476 § 2 k.p.c. w związku z art. 2 k.p.c. przez sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych rozumie się sprawy, w których wniesiono odwołanie od decyzji organów rentowych dotyczących ubezpieczenia społecznego i kategorii spraw wymienionych w pkt 1-5 § 2 art. 476 k.p.c. Na obecnym etapie postępowania, wobec braku decyzji organu rentowego w zakresie wniosku K. L. o przeliczenie renty rodzinnej , zachodzi czasowa niedopuszczalność drogi sądowej, a właściwym do jego rozpoznania pozostaje Zakład Ubezpieczeń Społecznych, od decyzji którego będzie przysługiwać skarżącej prawo wniesienia odwołania do Sądu zgodnie z powołanymi przepisami.

Z uwagi na powyższe tj. na czasową niedopuszczalność drogi sądowej Sąd, na podstawie art. 199 § 1 pkt 1 k.p.c. w związku z art. 464 § 1 k.p.c. orzekł jak w punkcie 2 sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawczyni.

S.B.